

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
CALEA CĂLĂRAȘILOR NR. 47
BRĂILA
SECȚIA A II-A CIVILĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Musa
Romana

25 MAY 2026

Destinatar:

Băluță Laurențiu Dragoș

București, prin Sindicatul Polițiștilor din
România "Diamantul", str. Ienăchiță
Văcărescu nr. 17A, sector 4

DOSARUL NR. 2046/113/2025

Materia: Contencios administrativ și fiscal

Stadiul procesual al dosarului: Fond

Obiectul dosarului: Litigiu privind funcționarii publici

Complet: f3 com+ca

COMUNICARE HOTĂRÂRE CIVILĂ

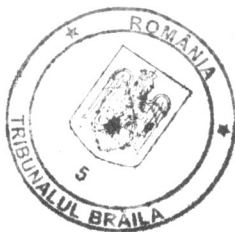
NR. 175/2026 DIN DATA DE 02 Aprilie 2026

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 175/2026, pronunțată la data de 02 Aprilie 2026, de către TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA A II-A CIVILĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

PARAFA ȘEFULUI INSTANȚEI
(ștampila)

Grefier,

M.G. 15.05.2026 13:49:43, nr. comunicare: 2 din 40

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA A II-A CIVILĂ
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 25 martie 2026

Președinte - Daniela Vicol

Grefier - Maria Gilcă

La ordine fiind judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții: Bolache Dragoș Alexandru, Băluță Laurențiu Dragoș, Barbu Cătălin Ovidiu, Bocăneală Aurel, Cârcei Cristian Andrei, Cheleş Tudorel Dorin, Cupliu Mihail Florin, Cilibeanu Marius, Ciupercă Nicoleta, Cristea Petrică Adrian, Dinu Adrian Daniel, Dragomir Valentin Mihai, Ghiorghe Sorin Eugen, Gîrbă Ionuț Marius, Ion Cosmin Marian, Lupașcu Nicu, Mardale Vasilică, Moruz Monica Liliana, Manea Ionuț Marian, Matinciu Cătălin Marian, Munteanu Valerică, Manolescu Teodor Adrian, Nișcov Rădel, Oțelea Cristian Viorel, Oprișan Dănuț, Pahonie Nicu Iulian, Petre Bogdan Cristian, Petrea Georgian, Petrea Nicușor, Radu Laurențiu Gabriel, Tănăsuică Răzvan, Vlad Gabriel Cristian, Marinescu Cosmin Constantin, Bucur George, Marin Alexandru Sebastian, Cloșcă Cornel, Tînjală Florn Valentin, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul Județean de Poliție Brăila, cu sediul în Brăila, str.Mihail Sebastian nr.10-12, Inspectoratul General al Poliției Române, cu sediul în București, str.Mihai Vodă nr.6, sector 5 și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu nr.1-3, având ca obiect litigiul funcționari publici.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns pentru reclamanți Av.Beliciu Florin Alexandru în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar, lipsă fiind pârâțul IPJ Brăila cj.Adetu Sorinel, pârâțul IGPR și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință arătându-se că procedura de citare este completa, s-a admis cererea de reexaminare taxă de timbru a reclamanților, cauza a fost amânată pentru a se comunica întâmpinarea, al 2-lea termen de judecată.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților prezente în dezbateri.

Apărătorul reclamanților, având cuvântul, a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, iar prin hotărârea ce se va pronunța a se constata existența unei fapte de discriminare.

Arată că discriminarea este evidentă și flagrantă deoarece la sediile structurilor IPJ Brăila din orașe există personal contractual angajat pentru curățenie sau contracte cu firme specializate, dar la posturile de poliție comunale această facilitate de bază lipsește cu desăvârșire.

De asemenea, solicită ca pârâții să fie obligați să ia măsuri pentru a finanța existența unor astfel de posturi în cadrul Posturilor de Poliție comunale.

Pentru cele arătate a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, obligarea pârâților la plata către reclamanți a sumei de 1000 lei/luna deoarece au fost obligați să desfășoare această activitate. Cu cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL

Având în vedere că instanța mai are nevoie de timp pentru a se pronunța, în temeiul dispozițiilor art.396 alin.1 Cod procedură civilă;

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de **02 aprilie 2026**.
Pronunțată în ședință publică azi, 25 martie 2026.

Președinte,
Daniela Vicol

Grefier,
Maria Gilcă

Acesta este document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBBRL:2026:027.000175

Dosar nr. 2046/113/2025

Codul operatorului de date personale:4481

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA A II-A CIVILĂ
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 175/Fca

Ședința publică de la 02 aprilie 2026

Președinte - Daniela Vicol

Grefier - Maria Gîlcă

La ordine fiind pronunțarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanții: Bolache Dragoș Alexandru, Băluță Laurențiu Dragoș, Barbu Cătălin Ovidiu, Bocăneală Aurel, Cârcei Cristian Andrei, Cheleş Tudorel Dorin, Cupliu Mihail Florin, Cilibeanu Marius, Ciupercă Nicoleta, Cristea Petrică Adrian, Dinu Adrian Daniel, Dragomir Valentin Mihai, Ghiorghe Sorin Eugen, Gîrbă Ionuț Marius, Ion Cosmin Marian, Lupașcu Nicu, Mardale Vasilică, Moruz Monica Liliana, Manea Ionuț Marian, Matinciu Cătălin Marian, Munteanu Valerică, Manolescu Teodor Adrian, Nișcov Rădel, Oțelea Cristian Viorel, Oprișan Dănuț, Pahonie Nicu Iulian, Petre Bogdan Cristian, Petrea Georgian, Petrea Nicușor, Radu Laurențiu Gabriel, Tănăsuică Răzvan, Vlad Gabriel Cristian, Marinescu Cosmin Constantin, Bucur George, Marin Alexandru Sebastian, Cloșcă Cornel, Tînjală Florin Valentin, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul Județean de Poliție Brăila, cu sediul în Brăila, str.Mihail Sebastian nr.10-12, Inspectoratul General al Poliției Române, cu sediul în București, str.Mihai Vodă nr.6, sector 5 și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu nr.1-3, având ca obiect litigiul funcționari publici.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 23 martie 2026 ale căror susțineri au fost consemnate prin încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța în temeiul art.396 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de 02 aprilie 2026.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față:

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr.2046/113/2025, reclamanții Bolache Dragoș Alexandru, Băluță Laurențiu Dragoș, Barbu Cătălin Ovidiu, Bocăneală Aurel, Cârcei Cristian Andrei, Cheleş Tudorel Dorin, Cupliu Mihail Florin, Cilibeanu Marius, Ciupercă Nicoleta, Cristea Petrică Adrian, Dinu Adrian Daniel, Dragomir Valentin Mihai, Ghiorghe Sorin Eugen, Gîrbă Ionuț Marius, Ion Cosmin Marian, Lupașcu Nicu, Mardale Vasilică, Moruz Monica Liliana, Manea Ionuț Marian, Matinciu Cătălin Marian, Munteanu Valerică, Manolescu Teodor Adrian, Nișcov Rădel, Oțelea Cristian Viorel, Oprișan Dănuț, Pahonie Nicu Iulian, Petre Bogdan Cristian, Petrea Georgian, Petrea Nicușor, Radu Laurențiu Gabriel, Tănăsuică Răzvan, Vlad Gabriel Cristian, Marinescu Cosmin Constantin, Bucur George, Marin Alexandru Sebastian, Cloșcă Cornel, Tînjală Florin Valentin, reprezentați de Sindicatul Polițiștilor din România „Diaqmantul” prin reprezentant legal Vitalie Josanu, au chemat în judecată în calitate de pârâți Inspectoratul Județean de Poliție Brăila și Inspectoratul General al Poliției Române pentru ca în contradictoriu cu aceștia să se constate existența unei fapte de discriminare directă și sistemică împotriva reclamanților, pe criteriul locului de muncă (mediu rural versus mediu urban) și al statutului profesional, manifestată prin refuzul persistent al pârâților de a asigura condiții minime de igienă și curățenie la posturile de poliție comunale, în contrast flagrant cu tratamentul aplicat structurilor din mediul urban unde se asigură personal specializat pentru aceste servicii și să se constate că reclamanții sunt victime ale unei hărțuiri morale la locul de muncă (mobbing instituțional), precum și ale unor

tratamente degradante contrare art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale muncii forțate în sensul art. 4 din aceeași Convenție, prin obligarea sistematică și continuă de a presta activități de curățenie și igienizare incompatibile cu statutul lor profesional și demnitatea umană.

De asemenea au solicitat să se dispună obligarea pârâților, în solidar, la încetarea imediată și definitivă a comportamentului ilicit și la luarea măsurilor administrative și bugetare necesare pentru asigurarea, în termen de 60 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, a condițiilor de igienă și curățenie corespunzătoare la toate posturile de poliție comunale unde își desfășoară activitatea reclamantii, compatibile cu demnitatea umană și standardele minime de civilizație, prin personal specializat (angajat sau contractat) și prin furnizarea constantă și suficientă a materialelor igienico- sanitare obligatorii conform legii; obligarea la plata de daune materiale reprezentând contravaloarea muncii necalificate de îngrijitor/femeie de serviciu prestată de fiecare reclamant în afara fișei postului și a atribuțiilor legale, pe care o cuantificăm la suma de 1.000 lei lunar pentru fiecare reclamant, calculate pentru perioada ultimilor trei ani anteriori introducerii acțiunii și până la data încetării efective a practicii discriminatorii; obligarea pârâților, în solidar, la plata de daune morale în cuantum de 1000 lei/luna pentru fiecare reclamant, calculate pentru perioada ultimilor trei ani anteriori introducerii acțiunii și până la data încetării efective a practicii discriminatorii, reprezentând compensația echitabilă pentru prejudiciul de imagine, suferința psihică, umilința și discreditarea profesională suferite prin obligarea sistematică de a efectua munci degradante în uniforma de polițist, adesea sub privirile membrilor comunității pe care au jurat să o servească cu demnitate; obligarea, în temeiul art. 26 alin. (2) din O.G. nr.137/2000, ca măsură de reparație morală cu caracter public și în scopul prevenirii repetării unor astfel de fapte, să publice pe cheltuiala proprie, în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a hotărârii, un rezumat al acesteia pe paginile oficiale de internet ale IPJ BRAILA și IGPR, menținându-l vizibil pe prima pagină timp de minimum 6 luni de zile, precum și în două ziare de largă circulație la nivel național, precizând în mod explicit recunoașterea caracterului discriminatoriu al practicii și angajamentul de a nu o mai repeta precum și obligarea la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

În fapt, reclamantii susțin că sunt funcționari publici cu statut special încadrați ca polițisti în cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Braila, desfășurându-și activitatea la diverse posturi de poliție comunale din mediul rural al județului. Conform Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și fișelor de post, atribuțiile acestora sunt clar definite și vizează exclusiv activități specifice de menținere a ordinii publice, prevenirea și combaterea infracțiunilor, cercetarea penală și alte activități strict legate de natura funcției de polițist.

Cu toate acestea, de ani de zile, mai exact din perioada Miliției comuniste polițiștii din posturile comunale sunt obligați să suplinească lipsa cronică a personalului de curățenie. Această situație nu este rezultatul unei conjuncturi temporare sau al unei crize bugetare trecătoare, ci reprezintă o politică instituțională asumată tacit, prin care conducerea IPJ BRAILA și IGPR economisesc fonduri pe seama demnității profesionale a polițiștilor din mediul rural.

Discriminarea este evidentă și flagrantă. În timp ce la sediile structurilor IPJ BRAILA din orase există personal contractual angajat pentru curățenie sau contracte cu firme specializate, la posturile de poliție comunale această facilitate de bază lipsește cu desăvârșire. Polițiștii din mediul rural sunt astfel tratați ca niște angajați de rangul doi, cărora li se refuză condițiile minime de demnitate profesională asigurate colegilor lor din mediul urban.

Pentru a confirma oficial-această situație, sindicatul a adresat IPJ BRAILA o solicitare de informații prin adresa nr. 160 din 02.10.2025, întrebând explicit care este situația asigurării serviciilor de curățenie la posturile de poliție comunale. Răspunsul primit prin adresa nr. 49943 din 05.11.2025 este edificator: IPJ BRAILA recunoaște că are în componență 40 de posturi de poliție comunale, însă nu poate face dovada existenței personalului contractual de curățenie pentru aceste unități și nici a unor contracte de prestări servicii care să acopere necesarul de igienizare. Mai mult, instituția a refuzat să comunice

informații esențiale despre numărul funcțiilor de îngrijitor prevăzute în statul de organizare și despre norma zilnică de curățenie aplicabilă.

În aceste condiții, polițiștii din posturile comunale sunt constrânși, prin forța împrejurărilor și sub presiunea ierarhică implicită, să presteze ei înșiși activități care nu au nicio legătură cu pregătirea lor profesională sau cu statutul lor de reprezentanți ai legii. Zi de zi, acești oameni care au jurat să apere legea și să servească cetățenii sunt nevoiți să curețe și să igienizeze toaletele, multe dintre ele simple latrine insalubre amplasate în curtea posturilor; să spele pardoselile, să șteargă praful, să spele geamurile; să manevreze deșeurile menajere fără echipament de protecție adecvat, în multe cazuri unde încălzirea se face cu sobe, să spargă lemne, să curețe cenușa și să facă focul.

Toate aceste activități sunt efectuate în uniforma de poliție, adesea sub privirile cetățenilor care vin la post pentru a solicita ajutor sau pentru diverse probleme legale.

Conform art. 2 din O.G. nr. 137/2000, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe bază de diverse criterii, care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului. În speță, criteriul de discriminare este locul de muncă - mediul rural versus mediul urban.

Polițiștii din posturile comunale sunt tratați diferit față de cei din structurile urbane, deși toți sunt angajați ai aceleiași instituții, au aceeași pregătire profesională și același statut juridic. Diferența de tratament nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. Nu există niciun motiv pentru care un polițist din mediul rural ar trebui să facă curățenie, în timp ce colegul său din oraș beneficiază de personal specializat pentru această activitate.

Pârâții au creat un sistem discriminatoriu: polițiștii de la oraș beneficiază de condiții civilizate, în timp ce polițiștii de la țară (Reclamanții) sunt abandonați și obligați să se auto-gospodărească. Această diferență de tratament nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă, încălcând art. 14 din Convenție și Protocolul nr. 12.

Situația descrisă întrunește în opinia reclamanților toate elementele constitutive ale hărțuirii morale la locul de muncă. Conform clasificării elaborate de psihologul Heinz Leymann și preluată de jurisprudența europeană, obligarea angajaților la activități inferioare competențelor lor și impunerea executării unor sarcini umilitoare constituie forme clasice de hărțuire.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Kudla c. Poloniei că un tratament este considerat degradant dacă este de natură să creeze victimelor sentimente de frică, angoasă și inferioritate, capabile să le umilească și să le înjosească. În cauza Grigoraș c. României, Curtea a subliniat că statul are obligația pozitivă de a asigura condiții care să respecte demnitatea umană.

Obligarea polițiștilor să curețe fecale și mizerie din toaletele insalubre, să manevreze deșeuri fără echipament de protecție adecvat, să presteze munci specifice personalului de curățenie, în uniforma care ar trebui să simbolizeze autoritatea statului, toate acestea creează exact acele sentimente de umilință și inferioritate pe care Convenția le interzice.

Prestarea muncii de curățenie se face sub imperiul fricii de sancțiuni disciplinare, întrunind astfel elementele muncii forțate.

Obligarea unui polițist să presteze munci înjositoare în public, sub privirile comunității pe care o servește, duce inevitabil la discreditarea sa profesională și la pierderea autorității necesare exercitării funcției.

Reclamanții susțin că Politia Romana este o institutie opaca, prea putin reformata (democratizata) in care marea majoritate a procedurilor normative interna sunt secrete sau chiar daca nu sunt secrete, sunt sustrate de la publicare. Recent, in anul 2025, in urma unor demersuri ale sindicatului incepute in 2023, IGPR a declassificat regulamentele de organizare si functionare ale inspectoratelor de politie si a permis publicarea lor pe paginile de internet ale acestora, in timp ce IGPR refuza in continuare sa isi publice regulamentul. Metodologia de salarizare a politistilor (OMAI S/7/2018, secret de serviciu) a ramas in

continuare secreta, desi Legea 153/2017 prevede la art 6, principiul transparentei metodologiei de salarizare.

Abia după pronunțarea unor hotărâri judecătorești în noiembrie-decembrie 2024 și obligarea IGPR la declasificare, polițiștii au dobândit pentru prima dată acces neîngradit la informațiile necesare pentru a-și susține pretențiile.

Ministerul Afacerilor interne tergiversează emiterea unei proceduri pentru pentru implementarea unitara a HG nr. 970/2023 (Metodologia privind prevenirea și combaterea hărțuirii pe criteriul de sex, precum și a hărțuirii morale la locul de muncă, din 12.10.2023) așa cum impune art. 6 din Hotărârea Guvernului.

Reclamanții au trăit decenii într-un sistem instituțional care i-a condiționat psihologic să accepte inacceptabilul, să normalizeze anormalul și să considere că umilința și stima de sine scăzută fac parte din "l datorია" lor. Acționarea de acum reprezintă tocmai acea "luptă anevoioasă pentru a se elibera" despre care vorbește Mill - nu e întârziere nejustificată, ci procesul firesc de emancipare dintr-o situație de mobbing sistemic.

În doctrina de specialitate s-a statuat că victimele de abuz pot întârzia sesizarea autorităților din cauza traumei psihologice, că dependența ierarhică de agresor poate justifica tăcerea prelungită și că momentul acționării poate fi declanșat de conștientizarea drepturilor sau de protecție colectivă prin sindicate.

Așadar, acționarea în 2025 nu reprezintă o întârziere nejustificată, ci este prima acțiune posibilă, informată și protejată împotriva represaliilor. Faptul că a fost nevoie de 23 de ani pentru ca victimele să îndrăznească să acționeze nu diminuează, ci dimpotrivă, agravează răspunderea părților pentru perpetuarea unui sistem de umilire și discriminare.

Reclamanții solicită în mod expres aplicarea prevederilor art. 26 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000, care permite instanței să oblige partea care a săvârșit fapta de discriminare să publice un rezumat al hotărârii în mass-media. Această

măsură nu reprezintă o sancțiune, ci o formă de reparație morală absolut necesară având în vedere că:

Prejudiciul de imagine suferit de reclamanți s-a produs în mod public, ei fiind văzuți de întreaga comunitate prestând munci umiltoare în uniformă. Reparația trebuie să aibă același caracter public pentru a fi efectivă.

Practica discriminatorie afectează nu doar reclamanții din prezenta cauză, ci toți polițiștii din posturile comunale la nivel național. Publicarea hotărârii va avea un efect preventiv, descurajând perpetuarea acestor practici.

Transparența și asumarea publică a greșelilor reprezintă primul pas către schimbarea culturii instituționale care a permis perpetuarea acestei situații.

Prin urmare, consideră că publicarea rezumatului hotărârii pe site-urile oficiale ale părților și în presa de largă circulație reprezintă o măsură reparatorie proporțională cu gravitatea faptelor și caracterul lor sistemic.

În dovedirea susținerilor, reclamanții au depus la dosar înscrisuri: Fișele de post ale reclamanților din care rezultă că aceștia nu au atribuții de curățenie (care sa fie depuse de paratul IPJ BRAILA); Adresa SPRD Diamantul nr. 160/02.10.2025 către IPJ BRAILA; Răspunsul IPJ BRAILA nr. 49943/05.11.2025 care confirmă lipsa personalului de curățenie; Împuternicirile sindicale prin care reclamanții ne-au mandatat să-i reprezentăm și copii de pe cartile de identitate și au solicitat interogatoriul părților conform seturilor de întrebări anexate distinct și punctul de vedere de specialitate al CNCD în temeiul art. 27 alin. (3) din O.G. 137/2000.

Legal citat părătul Inspectoratul General al Poliției Române a depus întâmpinare (fila 67) prin care pe cale de excepție a invocat lipsa calității procesual pasive întrucât pretențiile reclamanților derivă din raporturile de serviciu ale acestora cu Inspectoratul Județean de Poliție Brăila.

Deciziile manageriale în acest caz aparțin conducerii Inspectoratului Județean de Poliție Brăila și nu pot fi imputate unei altei instituții cu care reclamanții nu se află în raporturi juridice.

Pe fond a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată nefiind întrunite cerințele răspunderii civile delictuale.

La rândul său pârâtul Inspectoratul Județean de Poliție Brăila a depus întâmpinare (fila 173) solicitând respingerea acțiunii formulate.

În acest sens arată că față de cererea de constatare a unei discriminări directe și sistemice pe baza criteriului locului de muncă, rugăm să aveți în vedere că discriminarea directă este subordonată potrivit prevederilor O.G. 137/2000 și practicii judiciare unor condiționalități cum ar fi existența unui criteriu protejat care ar avea ca scop sau efect direct restrângerea exercitării unor drepturi, locul de muncă, nefiind evidențiat distinct ca și criteriu în lista O.G. 137/2000.

Locul de muncă nu a reprezentat principalul criteriu de asigurare a serviciului de curățenie și faptul că unele sunt în mediul rural, nu a reprezentat principalul motiv pentru o omisiune a realizării serviciilor de curățenie, specific posturilor de poliție comunale.

Pârâtul susține că în prezent, I.P.J. Brăila are 4 sedii administrative în Municipiul Brăila, câte un sediu de Poliție Orașenească în Orașele Ianca, Făurei, Insurăței și un număr de 40 de posturi de poliție comunale.

La nivelul unității sunt prevăzute 4 porturi de personal contractual de curățenie (îngrijitor), însă doar 2 dintre aceste posturi sunt ocupate, în prezent fiind interzise prin lege (O.U.G. 156/2024) angajările în instituțiile publice, pentru reducerea cheltuielilor bugetare.

Prioritatea asigurării serviciilor de curățenie, fără a reprezenta o discriminare directă, a vizat în realitate, spațiile unde se asigură cele mai semnificative fluxuri de acces ale publicului. Prin comparație, sediul administrativ al Poliției Municipiului Brăila, primește zilnic, în orarul stabilit, 80-90 persoane din afara unității, cu diferite probleme, în timp ce multe posturi de poliție comunale care au program cu publicul ocazional, în funcție de activitățile desfășurate la postul de poliție, nefiind vorba despre un flux continuu de persoane din afara unității, cum este cazul sediilor administrative din Municipiul Brăila.

Solicitățile verbale adresate de unii ofițeri cu funcții de conducere față de subordonați care activează în mediul rural de a menține ordinea și curățenia în spațiile utilizate, nu pot fi încadrate în categoria unor măsuri discriminatorii sau degradante, întrucât acestea se referă la măsuri elementare de igienă.

Pârâtul susține că a achiziționat materiale specifice pentru curățenie /igienă constând în: detergenți, soluții pe bază de clor, mopuri, saci menajeri, săpun lichid, măști, lavete, dezinfectanți, etc, care se pot observa în corespondența Serviciului Logistic, atașată prezentei. Aceste materiale au fost distribuite tuturor structurilor în funcție de nevoile și solicitările fiecăreia.

Nu există nici o dovadă a unor dispoziții scrise sau de altă natură privind obligarea polițiștilor la efectuarea activităților specifice personalului contractual pentru curățenie, desfășurării unor activități umilitoare sau degradante privind igienizarea spațiilor utilizate, mai ales sub privirile cetățenilor care ar fi prezenți în sediile posturilor de poliție.

Referitor la pretinsa hărțuire morală la locul de muncă — mobbing instituțional, sau muncii forțate, prin obligarea sistematică și continuă de a presta activități de curățenie și igienizare incompatibile cu statutul profesional și demnitatea umană, pârâtul I.P.J. Brăila apreciază că în cuprinsul fișelor porturilor personalului încadrat la posturile de poliție nu sunt atribuii definite în fișele porturilor sau alte documente de planificare sau organizare a muncii, pentru efectuarea activităților de igienizare/curățenie, nefiind impuse standarde în aceste privințe, totuși aceste obligații sunt implicite, rezultate din asigurarea unor măsuri de bun simț.

Nu au existat cazuri concrete de sancțiuni disciplinare sau măsuri administrative dispuse împotriva personalului pentru neîndeplinirea unor criterii de igienă sau curățenie a locurilor unde își desfășoară activitatea.

Din acest motiv dar și datorită faptului că în speță nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, pârâțul susține că nu poate fi obligat la plata de daune materiale în forma solicitată de reprezentanții sindicali.

Aceasta întrucât apreciază că neajunsurile semnalate de polițiștii semnătari ai acțiunii, nu se datorează unei culpe a unității, întrucât reclamații nu pot dovedi, în opinia noastră, că au existat în realitate toate condițiile bugetare sau administrative favorabile rezolvării sau ameliorării problemelor semnalate de dumnealor.

Aceste probleme au cauze obiective care se află în preocuparea resorturilor specifice (Logistic, Financiar, Resurse Umane) și a conducerii unității, fiind direct interesați să îmbunătățim condițiile de muncă ale personalului.

Suma de 1000 lei /lună/reclamant este o determinare subiectivă în opinia noastră, deoarece nu are nici o justificare logico-juridică-economică și nu repară un prejudiciu moral sau material concret.

Pentru aceste considerente a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată.

La dosarul cauzei au fost depuse de către pârâți înscrisuri din care rezultă măsurile luate în vederea respectării condițiilor de siguranță, securitate și igiena muncii precum și răspunsul la petiția Sindicatului „Diamant” (filele 177-178) adresa nr.264891/30.12.2025 precum și bonurile de consum privind achiziția materialelor de curățenie pentru posturile de poliție la care activează reclamații.

Examinând întregul material probator administrat în cauză coroborat cu susținerile orale și scrise ale părților și având în vedere dispozițiile legale incidente în speță, Tribunalul soluționând cu prioritate excepția lipsei calității procesual pasive a I.G.P.R. constată că aceasta este întemeiată.

Într-adevăr reclamații- polițiști sunt funcționari publici cu statut special și sunt încadrați în cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Braila, neavând nici un raport juridic cu I.G.P.R.

Conform dispozițiilor art. 36 Noul cod de procedură civilă calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecării.

Cum în speță pretențiile solicitate izvorăsc din raportul de serviciu al reclamaților cu Inspectoratul Județean de Poliție Brăila, doar acesta este cel care are calitatea procesuală pasivă în cauză.

Așa fiind tribunalul urmează să admită excepția calității procesuale pasive a I.G.P.R. cu consecința respingerii acțiunii față de acesta pentru aceste considerente.

În ceea ce privește fondul cauzei, Tribunalul constată că pretențiile reclamaților sunt neîntemeiate.

În conformitate cu dispozițiile O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, discriminarea reprezintă orice deosebire, excludere, restricție sau preferință bazată pe criterii precum sexul, rasa, religia dar și categoria socială sau mediul de proveniență care are ca scop restrângerea egalității de șanse.

Dacă un funcționar public din mediul rural prestează aceeași muncă, are aceeași încadrare dar i se refuză accesul la standarde de igienă de bază (curățenie profesională, încălzire etc.) disponibile unui coleg din mediul urban se poate invoca o formă de tratament ilegal.

Însă, trebuie făcută o distincție între intenția de a discrimina și limitările bugetare sau de infrastructură existente în condițiile în care multe sedii de poliție din mediul rural sunt vechi, fără canalizare și gaze.

Or, în acest caz nu se poate vorbi despre discriminare, ci despre o problemă de dezvoltare a localității în care se află respectivul sediu și despre o incapacitate financiară dovedită de către pârâțul I.P.J. Brăila.

Discriminarea apare atunci când instituția aplică un tratament diferit polițiștilor aflați în situații identice.

În speță, diferențele de tratament dintre urban și rural nu reprezintă discriminare ci cel mult o consecință a organizării administrative. Este adevărat că lipsa resurselor financiare, materiale și umane care să asigure serviciile de curățenie în toate posturile de poliție din județ nu poate exonera de orice răspundere angajatorul care are obligația de a asigura angajaților condiții de igienă.

Cu toate acestea imposibilitatea de a angaja personal sau de a contracta servicii de curățenie este rezultatul unui act de autoritate superior care blochează cheltuielile.

Pe de altă parte, așa cum rezultă din probele administrate pârâtul Inspectoratul Județean de Poliție Brăila a încercat soluții alșternative, a asigurat lunar materiale de curățenie și igienizare a spațiilor tocmai pentru a nu împovăra și mai mult polițiștii.

Din relațiile furnizate de pârâtul Inspectoratul Județean de Poliție Brăila prin adresa nr.264891/30.12.2025 (fila 154) rezultă că în administrarea pârâtului se află un număr de 40 posturi de poliție, la nivelul cărora nu este încadrat personal contractual dedicat activităților de curățenie.

Potrivit statutului de organizare al I.P.J. Brăila sunt prevăzute 4 funcții de personal contractual (îngrijitor), însă doar 2 dintre acestea sunt ocupate, ceea ce face imposibilă asigurarea în mod constant și uniform a activităților de igienizare în toate unitățile subordonate.

Pârâtul Inspectoratul Județean de Poliție Brăila nu are încheiate contracte cu firme private specializate în servicii de curățenie în mediul rural, nici pentru mediul urban.

Cu toate acestea, au fost asigurate materialele necesare pentru desfășurarea activităților de igienizare, precum detergenți, soluții pe bază de clor, mopuri, saci menajeri și alte materiale specifice.

Cât privește munca forțată, reclamanții nu au probat această susținere, nu au prezentat nici un ordin, decizie sau alt document din care să rezulte obligativitatea polițiștilor de a face curățenie sau de a presta munci de întreținere și nici nu au dovedit că s-ar fi luat măsuri punitive împotriva vreunui polițist pentru refuzul de a presta activitate de curățenie.

De asemenea, trebuie făcută distincția între activitatea de întreținere generală care este asigurată de serviciul de curățenie și obligația de a păstra curățenia care reprezintă o normă de conduită și igienă personală.

Ca orice alt salariat și polițistul are obligația – reglementată de altfel de Codul muncii- de a menține ordinea și curățenia în propriul birou precum și în spațiile comune utilizate (toaletele).

Păstrarea curățeniei după propria utilizare a tuturor spațiilor comune nu este degradantă, nu înseamnă prestarea muncii de femeie de serviciu ci respectarea unor norme minime de conviețuire și igienă, obligatorii în orice colectivitate.

Referitor la tratamentele degradante la care sunt supuși, Tribunalul reține că reclamanții trebuie să întrețină interiorul spațiului în care ei însuși își desfășoară activitatea .

Toate activitățile la care au făcut referire reclamanții se desfășoară în interiorul sediului și nicidecum ostentativ în fața comunității.

În consecință, constatând că nu există un ordin scris privind obligativitatea de a face curățenie generală, că lipsa de personal este obiectivă și că în fapt activitățile prestate și reclamate de reclamanți fac parte din întreținerea curentă a spațiilor în care aceștia își desfășoară activitatea care nu intră în categoria muncilor degradante ci a normelor de igienă personală, Tribunalul constată că în cauză nu există o intenție a pârâtului I.P.J. Brăila de a discrimina sau hărțui personalul din mediul rural și nici o neglijență voită din partea conducerii acestuia în rezolvarea problemelor reclamate.

În condițiile în care s-a dovedit cu înscrisurile de la dosar – adresa nr.263944/07.10.2025 (fila 190) și bonurile de consum pentru materiale de curățenie că pârâtul a întreprins toate demersurile în limita bugetului alocat crearea și menținerea unor condiții decente de igienă, Tribunalul va respinge acțiunea formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a I.G.P.R. și respinge cererea față de acesta pentru lipsa calității procesuale pasive.

Respinge acțiunea formulată de pe reclamanții: Bolache Dragoș Alexandru, Băluță Laurențiu Dragoș, Barbu Cătălin Ovidiu, Bocăneală Aurel, Cârcei Cristian Andrei, Cheleş Tudorel Dorin, Cupliu Mihail Florin, Cilibeanu Marius, Ciupercă Nicoleta, Cristea Petrică Adrian, Dinu Adrian Daniel, Dragomir Valentin Mihai, Ghiorghe Sorin Eugen, Gîrbă Ionuț Marius, Ion Cosmin Marian, Lupașcu Nicu, Mardale Vasilică, Moruz Monica Liliana, Manea Ionuț Marian, Matinciu Cătălin Marian, Munteanu Valerică, Manolescu Teodor Adrian, Nișcov Rădel, Oțelea Cristian Viorel, Opreșan Dănuț, Pahonie Nicu Iulian, Petre Bogdan Cristian, Petrea Georgian, Petrea Nicușor, Radu Laurențiu Gabriel, Tănăsuică Răzvan, Vlad Gabriel Cristian, Marinescu Cosmin Constantin, Bucur George, Marin Alexandru Sebastian, Cloșcă Cornel, Tinjală Florin Valentin, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul Județean de Poliție Brăila, cu sediul în Brăila, str.Mihail Sebastian nr.10-12, Inspectoratul General al Poliției Române, cu sediul în București, str.Mihai Vodă nr.6, sector 5 și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în București, Piața Valter Mărăcineanu nr.1-3, ca nefondată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare. Cererea se depune la Tribunalul Brăila.

Pronunțată în ședință publică, azi, 02.04.2026.

Președinte,
Daniela Vicol

Grefier,
Maria Gîlcă

Red. V.D.
Tehnored. S.M./14.05.2026